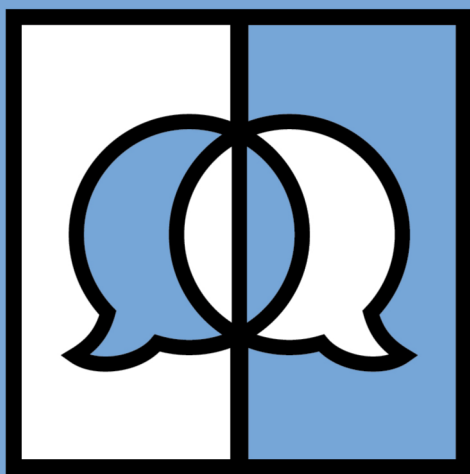

Cum să îi ucenicizez pe alții?

J. Garrett Kell

Întrebări despre biserică

Recomandări pentru Seria „Întrebări despre Biserică”

„Creștinii sunt presați de întrebări foarte reale. Ce spune Scriptura despre structura unei biserici, despre închinare, despre organizarea lucrării și despre definierea conducerii biblice a bisericii? Acestea sunt doar câteva din întrebările la care cărțile din această nouă serie de la 9Marks vine cu răspunsuri clare, atent formulate și convingătoare. Sunt foarte recunoscător pentru această lucrare și pentru influența ei incredibil de sănătoasă în atât de multe biserici credincioase. Vă recomand această serie de cărți cu toată căldura”. - **R. Albert Mohler Jr.**, președinte, The Southern Baptist Theological Seminary

„Întrebările sincere merită să capete răspunsuri bine gândite. Dacă nu ești sigur de unde să începi în găsirea răspunsurilor la aceste întrebări, această serie îți poate sluji ca un punct de lansare în oceanul de întrebări pe această temă. Aceste scurte cărți vin cu răspunsuri convingătoare, la obiect, și sunt excelente pentru a fi citite împreună cu un prieten sau cu o sută de prieteni”. - **Gloria Furman**, autoarea cărților *Missional Motherhood* și *The Pastor's Wife*

„Ca păstor, mi se pun foarte multe întrebări. Sunt abordat de necredincioși care caută să înțeleagă Evangelia, de noi credincioși care sunt nesiguri legat de următorii pași pe care să îi facă, și de credincioșii care se maturizează și care vor să fie ajutați în găsirea de răspunsuri la întrebări despre familia creștină, relațiile cu

prietenii, vecinii sau colegii de muncă. În astfel de momente, îmi doresc să am o carte pe care să le-o ofer, care să fie scurtă, la obiect și care să îi îndrepte în direcția corectă pentru mai mult studiu. Seria „Întrebări despre biserică” oferă exact acest fel de răspunsuri. Fiecare carte tratează o întrebare anume într-o manieră biblică, scurtă și practică. Cred că titlul seriei poate fi mai bine „Răspunsuri despre biserică”. Îmi plănuiesc să cumpăr mai multe exemplare și să le dăruiesc cu regularitate. Și tu ai trebui să faci același lucru”. - **Juan R. Sanchez**, păstor senior, High Pointe Baptist Church, Austin, Texas

„Unde pot creștinii să găsească răspunsuri la întrebările comune despre viața de biserică – fără să trebuiască să caute prin cărți stufoase și scumpe? Cărțile din seria „Întrebări despre biserică” vin în întâmpinarea nevoii noastre de a căpăta răspunsuri biblice, echilibrate și practice. Pentru păstori, această serie se va dovedi o resursă de încredere pentru ghidarea membrilor de biserică spre o înțelepciune mai profundă și o unitate mai puternică”. - **Ray Ortland**, președinte, Renewal Ministries

Cum să îţi ucenicizez pe alţii?

Alte titluri din seria „Întrebări despre Biserică”

Sunt chemat la lucrare?, Brad Wheeler

Îi iubeste Dumnezeu pe toți oamenii?, Matt McCullough

Cum pot găsi pe cineva care să mă uceniceze?, Garret Kell

Cum pot să folosesc mai bine lectura Biblii?, Jeremy Kimble

Cum îi pot tubi pe membrii bisericii care au alte afinități politice?, Jonathan Leeman și Andy Naselli

Cum pot să slujesc în biserică locală?, Matthew Emadi

Cum pot să susțin lucrarea internațională de misiune?, Mark Collins

Cum poate biserică noastră să găsească un păstor credincios?, Mark Dever

Cum pot crește femeile în biserică locală?, Keri Folmar

Este un lucru iubitor să practicăm disciplina bisericii?, Jonathan Leeman

Ce să fac dacă nu am dorința să mă rog?, John Onwuchekwa

Ce să fac dacă nu simt dorința să merg la biserică?, Gunner Gundersen

Ce să fac dacă sunt descurajat în evanghelizare?, Isaac Adams

Ce ar trebui să fac acum, că sunt creștin?, Sam Emadi

Ce ar trebui să facem cu membrii care nu vin la întâlnirile bisericii?, Alex Duke

De ce este Cina Domnului atât de importantă?, Aubrey Sequeira

De ce ar trebui să mă botez?, Bobby Jamieson

De ce să dăruiesc în biserică locală?, Jamie Dunlop

De ce să mă alătur unei biserici locale?, Mark Dever

Pot femeile să fie păstori?, Greg Gilbert

La ce ar trebui să mă uit în alegerea unei biserici?, Alex Duke

Este Iadul real?, Dane Ortlund

Cine conduce biserică?, Sam Emadi

Care este misiunea bisericii?, Jonathan Leeman

Cum pot fi sigur că sunt mântuit?, Jeremy Pierre

Promite Evanghelia sănătate și prosperitate?, Sean DeMars

Ce fac diaconii?, Juan Sanchez

J. GARRETT KELL

CUM SĂ ÎI UCENICIZEZ
PE ALȚII?

MAGNA GRATIA

CUM SĂ ÎI UCENICIZEZ PE ALȚII?

J. Garrett Kell

Copyright © 2025 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

How Do I Disciple Others?

Copyright © 2025 by J. Garrett Kell and 9Marks

Originally Published in English by Crossway with all International rights owned by Crossway and 9Marks

525 A Street NE, Washington DC 20002

This edition published by arrangement with 9Marks. All rights reserved.

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Coperta: Jordan Singer. Tehnoredactare și DTP: MG Studios.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblia Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți!

Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

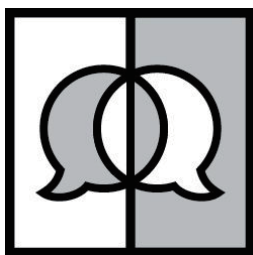
Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

„De aceea, mângâiați-vă și întăriți-vă unii pe alții, cum și faceți în adevăr” (1 Tesaloniceni 5:11).

Nu m-am simțit niciodată mai neajutorat în viață.

Asistenta medicală ne-a însoțit pe soția mea și pe mine la mașina noastră după nașterea primului nostru copil. Ea s-a asigurat că scaunul de copii era corect instalat și a exclamat cu un zâmbet: „La revedere!” Pe când pleca, acest gând m-a izbit – n-aveam nicio idee ce făceam. Nu avusesem niciodată prunci în jurul meu până atunci, iar acum trebuia să cresc unul!

Astăzi avem șase copii. Am învățat o mulțime de lucruri, dar încă învăț cum să mă descurc ca părinte.

Ucenicizarea poate fi percepută foarte mult asemenea creșterii copiilor. Noi vrem să îi ajutăm pe oameni să Îl urmeze pe Isus mai credincios, dar nu știm întotdeauna cum să facem asta. De regulă suntem cu câțiva pași înaintea persoanei pe care o ajutăm, dar suntem foarte conștienți că viețile noastre sunt încă pline de neajunsuri. Ne putem imagina un milion de motive

pentru care Dumnezeu n-ar trebui să Se folosească de noi.

Și totuși Dumnezeu găsește plăcere să lucreze în și prin oameni imperfecti și slabi. Alții învață să se roage pe măsură ce noi creștem în propriile vieți de rugăciune.

În timp ce noi căutăm sfaturi din Cuvântul lui Dumnezeu, suntem modele pentru alții, ajutându-i să caute comori spirituale pe paginile lui.

Când ne mărturisim păcatele și ne sprijinim pe Isus pentru harul Lui iertător, alții ne văd și învață cum să facă același lucru.

Ucenicizarea nu este o misiune pentru creștinii perfecți, ci o oportunitate de a le spune altora: „Veniți și vedeți-L pe Cel perfect, pe Isus, care va împli toate nevoile voastre” (v. Ioan 1:46).

Această scurtă carte este concepută să îi ajute pe alții să Îl urmeze pe Isus. Ea îți va da ajutor practic pentru a asculta de porunca lui Isus de a „face ucenici din toate Neamurile” (Matei 28:19).

Pentru început, trebuie să răspundem la două întrebări: *Ce este un ucenic?* și *Ce este ucenicizarea?*

CE ESTE UN UCENIC?

Exprimat în termenii cei mai simpli, un ucenic este un urmaș.¹ Ucenicii urmează pe cineva, învață de la cineva și imită pe cineva.

Creștinii sunt ucenici ai lui Isus. El ne-a lăsat un exemplu de urmat (1 Petru 2:21). Isus ne cheamă să fim ucenicii Lui în pasaje precum cel din Luca 9:23-26:

Dacă vrei cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze. Fiindcă oricine va voi să-și scape viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru Mine, o va mântui. Și ce ar folosi un om să câștige toată lumea, dacă s-ar prăpădi sau s-ar pierde pe sine însuși? Căci de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, se va rușina și Fiul omului de el, când va veni în slava Sa și a Tatălui și a sfinților îngeri.

Ucenicii lui Isus s-au pocăit de păcat, au abandonat lumea și și-au dedicat viețile ca să-L urmeze prin credință. Ei s-au lepădat de dorințele lor păcătoase prin puterea Duhului Sfânt, ca să fie plăcuți Domnului lor. Ucenicii lui Isus își dau viețile zilnic pentru slava Lui. Ei știu de o zi a judecății care vine, și se străduiesc să

¹ Parte din conținutul primelor două secțiuni este extras din cealaltă carte a mea din seria Întrebări despre Biserică, intitulată *Cum pot găsi pe cineva care să mă uceniceze?* (Dascălu: MAGNA GRATIA, 2023).

trăiască fiecare clipă în lumina ei.

Când Isus îi cheamă pe oameni să fie ucenicii Lui, El nu îi cheamă să se alăture unui simplu club. El îi cheamă să întoarcă spatele păcatului lor și să Îl iubească zi de zi până când Îl vor vedea față în față. A fi un ucenic al lui Isus nu este o decizie luată pentru un singur moment, ci o relație continuă. Noi folosim zi de zi hărul Lui și ne străduim să trăim în ascultare de El.

CE ESTE UCENICIZAREA?

La 40 de zile după ce Isus a înviat din morți, El i-a strâns pe ucenicii Lui și le-a dat această trimitere:

Toată puterea Mi-a fost dată în Cer și pe Pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate Neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului (Matei 28:18-20).

Isus îi învață pe ucenicii Lui că, oriunde s-ar duce, slujba lor primordială este facerea de ucenici. Asta înseamnă că orice relație avem ar trebui să fie marcată de evanghelizare sau ucenicizare. Acestea sunt cele două aspecte ale „facerii de ucenici” din Marea Trimitere.

În primul rând, noi facem ucenici chemându-i pe

oamenii care nu Îl urmează pe Isus să vină și să Îl urmeze. Aceasta este denumită evanghelizare. Noi propovăduim vestea bună că Isus a murit pentru păcătoși ca noi și că El a înviat din morți a treia zi. Noi îi asigurăm pe oameni că, dacă ei se întorc de la păcatele lor și cred în El, Isus va ierta toate păcatele lor și îi va împăca pe deplin cu Dumnezeu. Dacă ei răspund corect, devin ucenici ai lui Isus.

În al doilea rând, noi facem ucenici ajutându-i pe oamenii care deja Îl cunosc pe Isus să crească în relația lor cu El. Noi le facem bine spiritual într-un fel intențional. Îi ajutăm să asculte de tot ceea ce Isus a poruncit (Matei 28:20). Îi ajutăm pe oameni să asculte de Isus prin cuvintele, munca, timpul, banii, identitatea, sexualitatea lor, și prin orice altceva la care ne-am putea gândi. Isus este Domn peste întreaga noastră viață, și orice facem, ar trebui făcut cu scopul de a-I fi plăcuți (2 Cor. 5:9; Efes. 5:10; Col. 1:10; 1 Ioan 3:22). Aceasta este lucrarea de *ucenicizare*.

DE CE SĂ UCENICIZEZ?

Înainte să discutăm cum să îi ucenicizăm pe alții, să analizăm câteva motive pe care Scriptura ni le dă în

acest sens.

Pentru a asculta de Dumnezeu

Ucenicizarea nu este ceva facultativ în viața creștină, ci ceva obligatoriu (Matei 28:18-20). Prietenul meu Mark Dever spune adesea: „Dacă spui că Îl urmezi pe Isus, dar nu îi ajuți pe alții să Îl urmeze, nu știu ce vrei să spui când afirmi că Îl urmezi”. Această afirmație nu este menită să ne rușineze, ci să ne trezească. Tu ascultă de Isus prin a-i ajuta pe alții să Îl urmeze? Dacă nu, ce anume te oprește? Ține minte că Isus promite să îți dea tot ce ai nevoie pentru a face ceea ce El te-a chemat să faci. El ne dă prezența Lui (Matei 28:20), puterea Lui (F.A. 1:8), ajutorul Lui (Ioan 15:5) și bucuria Lui (Ioan 15:11).

Pentru a-i zidi pe alții

1 Tesaloniceni 5:11 sumarizează astfel țelul ucenicizării: „Mângâiați-vă [sau încurajați-vă, lit. ESV] și înțăriți-vă unii pe alții”. Duhul lui Dumnezeu ne dă putere să ne ajutăm reciproc să înaintăm spre maturitate spirituală, astfel încât să fim tari și stabili în dragostea lui Dumnezeu (Efes. 4:12-16).

Hannah era tânără în credința ei. Ea Îl iubea pe

Isus, dar era ușor distrasă de filme și social media.² Abby, o soră ceva mai matură în Hristos, din același grup mic, s-a împrietenit cu Hannah și i-a făcut loc în viața ei. Pe parcursul unui an, ele s-au rugat împreună, și-au mărturisit luptele și au cercetat în Scriptură după făgăduințele lui Dumnezeu. Apetitul lui Hannah după distracția fără sens s-a disipat și dragostea ei după Cuvântul lui Dumnezeu s-a adâncit. Dragostea intențională a lui Abby și învățătura pe care ea i-a dat-o lui Hannah au constituit un exemplu de gândire cerească plăcut și dătător de inspirație. Relațiile noastre de ucenicizare ar trebui să fie caracterizate de același fel de zidire intențională.

Când îi zidim pe credincioși la nivel individual, noi întărim trupul lui Hristos în biserica noastră locală. O biserică plină de persoane precum Abby și Hannah va radia de slava lui Hristos într-un fel unic. Cântarea ei va fi mai robustă, încurajările membrilor ei vor fi mai vibrante, iar dragostea lor va fi mai durabilă. Această dragoste Îl preamărește pe Isus și constituie un argument convingător înaintea lumii că Isus este cu adevărat Fiul

² Acolo unde a fost posibil, relatările personale din această carte au fost redactate cu permisiunea celor implicați, dar unele nume au fost schimbate din rațiuni de protecția datelor cu caracter personal.

lui Dumnezeu (Ioan 13:34-35; 17:23).

Pentru a crește personal

Ucenicizarea include deseori un credincios mai matur care investește în unul mai puțin matur. Dar și credincioșii maturi învață lucruri de la cei mai proaspeți în credință (Rom. 1:11-12). De exemplu, Kevin era un frate credincios aproape de 70 de ani, care și-a folosit perioada de pensionare ca să îi învețe pe bărbații mai tineri cum să umble cu Isus. La o întâlnire cu mic dejun, un tânăr a ezitat să comenteze pe marginea unui pasaj pe care îl studiau. Tânărul a mărturisit că nu se simțea în pielea unuia care ar fi putut oferi vreun lucru de ajutor. Kevin l-a privit în ochi și a spus: „Același Duh Sfânt care locuiește în mine, este și în tine. Eu am nevoie de tine la fel de mult cum tu ai nevoie de mine”. Kevin știa că, în timp ce el investea în credincioșii mai tineri, Dumnezeu avea să folosească zelul, ideile și întrebările acestora ca să îl ajute pe el să crească în maturitate spirituală. Noi îi ucenicizăm pe alții pentru că, în timp ce îi ajutăm să crească, Dumnezeu ne crește pe noi înșine.

SUNT PREGĂTIT SĂ UCENICIZEZ?

Ucenicizarea cuiva poate părea ceva foarte dificil. Dacă ești ca mine, te poți gândi la multe motive pentru

care Dumnezeu n-ar trebui să te folosească. Dar Scriptura ne aduce aminte deseori că Dumnezeu este specializat în a lucra prin oameni care nu stăpânesc totul.

Ești gata să ucenicizezi pe cineva? Totul depinde dacă ai credință, roade și eșecuri.

Ai credință?

Când Isus i-a chemat pe Andrei și Petru să fie ucenicii Lui, El a spus: „Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni” (Matei 4:19). Înainte ca oricine să poată deveni pescar de oameni, trebuie să fie un ucenic al lui Isus. Cum am putea să îi ajutăm pe alții să Îl cunoască pe Isus dacă noi înșine nu L-am cunoscut?

Ucenicizarea decurge din devoțiunea noastră personală față de Isus (1 Cor. 11:1). Dacă neglijăm pocăința și credința noastră, îi vom conduce pe oameni către răni spirituale mari. Gândește-te la avertismentele lui Isus față de liderii religioși din vremea Sa: „Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi înconjurați marea și Pământul, ca să faceți un tovarăș de credință; și, după ce a ajuns tovarăș de credință, faceți din el un fiu al gheenei, de două ori mai rău decât sunteți voi înșivă” (Matei 23:15). Dacă vrei să îi ajuți pe alții să trăiască într-un fel care să Îl onoreze pe Dumnezeu, trebuie mai întâi să ai

credința mântuitoare în Isus, și astfel să îi poți conduce pe alții către Rai, nu către Iad.

Ai roade?

Ucenicizarea nu constă doar din transmiterea de informații la nivel intelectual. Noi trebuie să le împărtășim altora o credință ce poate fi văzută și imitată, așa cum îi îndemna autorul Epistolei către Evrei pe cititorii lui: „Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu; uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viață, și urmați-le credința!” (Evrei 13:7).

Pentru a fi făcători credincioși de ucenici, trebuie să le oferim oamenilor exemple, chiar imperfecte, ale felului cum să-i iubească pe alții, să demonstrăm bucurie în circumstanțe grele, să căutăm pacea cu semenii, să manifestăm răbdare în încercări, să exprimăm blândețe în conflicte, să întruchipăm bunătate când corectăm și să fim modele de stăpânire de sine în toate lucrurile. Ar trebui să fim ca niște Biblie vii care ilustrează devoțiunea față de Hristos.

Ai eșecuri?

Denise avea o mie de motive să creadă că Dumnezeu nu ar fi putut să o folosească. Păcatele ei din trecut,

anxietățile ei din prezent și frica ei de viitor se simțeau toate ca lucruri prea mari ca să poată fi învinse. Ea nu se ruga suficient, nu cunoștea Biblia suficient și nu se credea suficient de pricepută ca să răspundă la întrebări. Dar, într-o zi, o femeie credincioasă din biserică a ajutat-o să conștientizeze că slăbiciunea ei era de fapt o oportunitate ca Dumnezeu să lucreze. Împreună, ele au meditat la cuvintele lui Isus adresate lui Pavel în 2 Corinteni 12:9: „Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită”. Ucenicizarea altora implică să-i slujim prin harul pe care Dumnezeu ni l-a dat. Ai scos ceva din fântâna harului lui Dumnezeu în vremuri de slăbiciune, suferință și eșec? Atunci slujește-le altora cu acel har și permite-le să fie binecuvântați prin el (2 Cor. 1:3-11).

Ca să fiu clar, perioadele de compromisuri cu păcatul pot să împiedice utilitatea noastră. Pavel l-a asigurat pe Timotei că sfințenia personală este ceea ce ne face folositori pentru Domnul, în vreme ce fățarnicia Îl împiedică și Îl întristează (Efes. 4:30). Dacă te lupți cu un păcat anume sau dacă te afli într-o perioadă de încercări unice, vorbește cu deschidere cu unul dintre păstorii tăi pentru a te asigura că te afli în postura sănătoasă de a investi în alții. Dacă ai nevoie să faci pasul înapoi de

la lucrarea de ucenicizare pentru a crește personal pentru o perioadă anume, ține minte că Domnul nu irosește nimic, și că El poate restaura timpul pe care noi l-am pierdut (Ioel 2:25-26).

PE CINE SĂ UCENICIZEZ?

A găsi pe cineva pe care să îl ucenicizezi nu este ceva complicat, dar necesită înțelepciune. Fiecare dintre noi avem timp și energie limitate, așa că avem nevoie să ne dăm seama cum să ne focalizăm eforturile în ucenicizare (Gal. 6:10). Și întrucât avem nevoie de înțelepciune, primul lucru pe care trebuie să îl facem este să ne rugăm și să cerem ajutor (Iacov 1:5). Cere-I lui Dumnezeu să îți arate pe cine să ucenicizezi. Isus nu îți va trimite un email cu o listă de nume ale persoanelor pe care să le cauți, dar Duhul Lui te va călăuzi. Ucenicizarea altora este în acord cu voia Lui, iar Dumnezeu promite să asculte rugăciuni ca acestea (1 Ioan 5:14).

După rugăciune, aș vrea să ofer câteva principii care să te ajute să știi cum să prioritizezi relațiile de ucenicizare.

Familia

Responsabilitățile Evangheliei încep cu cei care ne

sunt cel mai aproape, adică în familie. Pavel i-a spus lui Timotei că, „dacă nu poartă cineva grijă de ai lui, și mai ales de cei din casa lui, s-a lepădat de credință, și este mai rău decât un necredincios” (1 Tim. 5:8). Dacă acest lucru se aplică nevoilor fizice, cu cât mai mult ar trebui să se aplice nevoilor spirituale! Dumnezeu le poruncește părinților să își crească copiii „în musturarea și învățătura Domnului” (Efes. 6:4) și să folosească fiecare ceas ca o oportunitate pentru conversații cu rol de ucenicizare (Deut. 6:7). Tot astfel, soții și soțiile au responsabilitatea de a-și face bine spiritual unul altuia într-un fel intențional (Prov. 31:12; Efes. 5:25-26).

Deoarece fiecare familie este unică, ucenicizarea în familie va arăta diferit de la o familie la alta. Unele familii ar putea avea momente intenționale, planificate, pentru citirea Bibliei, pentru rugăciune și conversații spirituale. Altele ar putea alege pur și simplu să întrețină încurajările biblice în conversațiile din timpul zilei. În orice caz, soții și soțiile ar trebui să aibă un plan pentru felul în care vor să își facă bine spiritual unul altuia și copiilor lor.

Alți membri ai bisericii

Biserica locală este ca o seră a ucenicizării. Ea este locul unde credincioșii se strâng împreună să audă

Cuvântul lui Dumnezeu și să Îi cânte laude lui Dumnezeu. Dacă vrei să îi ucenicizezi pe alții, eu presupun că participi cu regularitate la viața bisericii tale locale, că ești activ în slujirea nevoilor ei, că practici ospitalitatea, că aplici Evanghelia în viețile altora și că îi iubești pe alții așa cum Hristos te-a iubit pe tine (Ioan 13:34-35). Când noi ne strângem laolaltă cu familia bisericii noastre, ar trebui să ne rugăm și să căutăm alți membri ai bisericii, în care să putem investi.

Cine ar putea fi aceștia?

Ei bine, nu căuta oameni care au tot ce le trebuie, pentru că nu vei găsi așa ceva. Caută ucenici de tipul CDÎ, adică ucenici care au *credință*, care sunt *disponibili* și care sunt dispuși să *învețe*.

Credința. Mai înainte de toate, persoana pe care cauți să o ucenicizezi trebuie să aibă credință. Dacă cineva nu are credință, nu ar trebui să intri într-o relație de ucenicizare cu acea persoană, ci în una de evanghelizare. Nimeni nu poate asculta de poruncile lui Isus dacă nu a primit lucrarea lui Isus pe cruce și învierea Lui. O inimă necredincioasă nu poate asculta de Dumnezeu (Rom. 8:7). De aceea, evanghelizarea este prima parte din procesul de ucenicizare, una pe care nu o putem ocoli.

Disponibilitatea. Oamenii cărora le este foame își fac timp să mănânce. Acest lucru evident este valabil în târâmul fizic și în cel spiritual deopotrivă. Găsește pe cineva care este dornic să crească spiritual și dispus să își facă timp pentru conversații spirituale. Evanghelia după Luca ne avertizează să nu fim ca Marta, care era atât de aglomerată cu treburile, că nu se putea opri ca să stea la picioarele lui Isus (Luca 10:38-42).

Este persoana pe care ai vrea să o ucenicizezi dornică să își facă timp ca să crească? Participă ea cu credincioșie la închinarea comună? Se disciplinează ca să se roage, să studieze și să petreacă timp cu alții? De asemenea, este bine să îi ai în vedere pe cei care deja te caută. Cine stă mai mult la discuții cu tine după încheierea întâlnirilor de grup mic? Cine vine cu consecvență la școala duminicală la care participi? Cine te caută deja pe tine sau familia ta pentru sfaturi?

Disponibilitatea la învățare. Oamenii smeriți sunt gata să facă orice este necesar ca să crească. Katherine a venit la Hristos mai târziu în viață, după ce a trecut printr-un divorț dureros și a fost epuizată de suferința ei sub cruzimea altora și a păcatelor proprii. Dar din clipa când a început să vină la biserica noastră, am văzut că ea era dornică să crească. Ea a venit la orice studiu, s-a rugat

pentru toți cei pe care îi întâlnea și a pus o mulțime de întrebări foarte bune. Ea s-a deschis cu smerenie față de corecție. Oamenii dispuși să învețe primesc de bunăvoie învățătură din Cuvântul lui Dumnezeu, doresc să li se arate unde greșesc și acceptă corecția când au greșit. Uite-te după oameni precum Katherine, și înflăcărează-i.

Cele mai bune persoane în care să îți investești energia sunt cei credincioși, disponibili și gata să învețe. Dar ține minte că acești oameni nu sunt perfecți. De fapt, îngăduie-mi să vin cu câteva cuvinte cu rol de atenționare.

În primul rând, nu îi trece cu vederea pe cei care nu impresionează. Ar trebui să nu judecăm „în felul lumii” (2 Cor. 5:16). La urma urmei, nu sunt mulți dintre noi înțelepți, puternici sau nobili „în felul lumii” (1 Cor. 1:26). Nu te uita după candidați la ucenicizare ca și cum ai evalua un competitor frumos sau ca și cum ai alege o echipă de sport la pauză (Prov. 31:30). Ține minte că cei doisprezece ucenici ai lui Isus aveau o mulțime de imperfecțiuni și eșecuri. Doar pentru că cineva este slab, ispitit, văduv sau „neimpresionant” în orice fel nu înseamnă că nu este vrednic de timpul tău. Roagă-te și caută oameni smeriți și flămânzi în care să investești.

În al doilea rând, acordă a doua (și a treia și a patra) șansă. Ioan Marcu i-a însoțit pe Pavel și pe Barnaba

într-o primă călătorie misionară, dar cândva, în timpul ei, el a părut că abandonează lucrarea. Nu știm toate detaliile, dar orice s-a petrecut a fost suficient pentru a-l convinge pe Pavel că Marcu era nevrednic de încredere, lucru care a dus în final la o despărțire între el și Barnaba (F.A. 15:36-41). Ar fi fost ușor să îl fi scos pe Ioan Marcu din discuție după eșecul lui public. Dar Dumnezeu nu încheiase lucrarea Lui cu Ioan Marcu, și nici cu unii din biserica ta.

Barnaba a continuat să investească în Ioan Marcu, așa cum a făcut Petru, care a lucrat împreună cu Marcu pentru a scrie Evanghelia lui. Petru l-a menționat mai târziu pe Marcu într-o epistolă scrisă după circa 12 ani după eșecul lui Marcu (1 Petru 5:13). La finalul vieții lui Pavel, în timp ce își aștepta execuția, el i-a scris lui Timotei și i-a spus: „Ia-l pe Marcu și adu-l cu tine; căci el îmi este de folos pentru slujbă” (2 Tim. 4:11). Dumnezeu folosisese eforturile de ucenicizare ale unora din biserică pentru a aduce vindecare, creștere și restaurare.

Unii credincioși imaturi vor avea feluri de compromisuri păcătoase care te vor tenta să îi ștergi de pe lista potențialilor ucenici. Fii reținut în a-i trata în felul acesta doar din cauză că ei au făcut compromisuri grave sau repetate cu păcatul. Ține minte, cei cărora li s-a iertat mult

iubesc mult (Luca 7:47). Dumnezeu poate să îi schimbe până și pe cei mai compromiși oameni în ucenici profund dedicați.

În al treilea rând, gândește-te cu atenție la chestiunea sexului persoanei respective. La fel ca în familie, frații și surorile din biserica locală beneficiază spiritual unii de la alții. Și găsim acest model peste tot în Scriptură. Isus a învățat-o pe Maria în timp ce ea stătea la picioarele Lui (Luca 10:38-42). Lidia l-a găzduit pe Pavel și i-a slujit (F.A. 16:14-15). Priscila și Acuila l-au corectat pe Apolo (F.A. 18:24-28). Biserica a fost plină întotdeauna de bărbați și femei care s-au zidit unii pe alții.

În același timp, recunoaște că relațiile de ucenicizare creează deseori legături adânci și intime între oameni. Împărtășirea gândurilor biblice și a cererilor de rugăciune din inimă cultivă afecțiunea spirituală. Membrii de sex opus pot să devină ușor atașați emoțional în feluri care să îi distragă de la țelul ucenicizării. Dacă atracția crește, ea ar putea duce la răni, la o preocupare cu sentimente romantice, sau chiar la compromisuri păcătoase. Deși ar trebui să îi iubim și să îi zidim deopotrivă pe frații și pe surorile noastre din biserică, ar trebui de asemenea să evităm relațiile confuze. Astfel, este înțelept să urmărim modelul scriptural al cultivării relațiilor de ucenicizare

doar cu persoane de același sex. Acest model este ilustrat clar în Scriptură în pasaje precum 2 Timotei 2:1-2 și Tit 2:3-5. Și Isus a ales doisprezece bărbați ca să fie ucenicii Lui cei mai apropiați, iar Pavel a avut ca parteneri principali bărbați ca Barnaba, Timotei, Tit, Sila și Luca.

În al patrulea rând, diversifică intențional relațiile tale de ucenicizare. Unele dintre relațiile mele de ucenicizare cele mai bune au fost cu oameni diferiți de mine. Daniel era un tânăr credincios care începuse să participe la biserica noastră în prima perioadă din slujba mea pastorală. Noi veneam din contexte culturale și etnice diferite. El trecuse prin provocări de sănătate și familie prin care eu nu trecusem. Eu avusesem parte de bucurii și întristări care îi erau străine. Diferențele dintre noi erau câteodată provocatoare, dar, în înțelepciunea perfectă a lui Dumnezeu, El a folosit aceste diferențe pentru a forja o dragoste mai profundă decât ar fi fost posibil altfel. În multe feluri, eu l-am ucenicizat; în altele, el m-a ucenicizat. El m-a ajutat să iau seama la interpretări și aplicații ale Cuvântului lui Dumnezeu la care se poate să nu mă fi gândit niciodată dacă n-ar fi fost el.

Diversitatea în ucenicizare îmbunătățește abilitatea noastră de a vedea slava lui Isus. Când întâlnim

membri ai trupului Lui care arată diferit de noi, care gândesc diferit de noi, care votează diferit de noi și care experimentează viața diferit de noi, noi suntem încurajați în modalități unice. Vreau să te provoc să cauți să ai relații de ucenicizare cu oameni care sunt diferiți de tine. Dumnezeu va folosi diferențele între voi ca să vă învețe pe amândoi să iubiți în modalități pline de sens. Împărăția lui Dumnezeu este alcătuită din oameni din orice seminție, de orice limbă și din orice popor (Apoc. 7:9). Pe cât este posibil, relațiile noastre de ucenicizare ar trebui să fie la fel.

Ai putea trăi într-o zonă fără prea mare diversitate etnică, dar este posibil ca biserica ta să aibă oameni din contexte culturale diferite, din situații economice diferite și cu afinități politice diferite. Orice biserică locală are membri tineri și membri bătrâni, membri căsătoriți și membri necăsătoriți, membri simpli și membri sofisticați – și toți se pleacă înaintea lui Isus. Cu cât petreci mai mult timp cu oameni care experimentează viața diferit de tine, cu atât vei vedea mai mult harul lui Dumnezeu strălucind prin ei în modalități convingătoare. Cere-I lui Dumnezeu să îți dea smerenie în timp ce El folosește diferențele dintre voi ca să vă modeleze pe toți după chipul lui Isus.

CUM SĂ UCENICIZEZI: PRACTICI

Relațiile de ucenicizare sunt un ecosistem al creșterii spirituale. Există o varietate de factori care contribuie la sănătatea și creșterea unui ucenic. În cele ce urmează sunt prezentate zece dintre elementele vitale ale oricărei relații de ucenicizare.

1. Rugăciunea

Brian a fost un coleg păstor care m-a provocat către asemănarea cu Hristos în multe feluri, în particular în rugăciune. El încheia de regulă discuțiile noastre prin a spune, „hai să ne rugăm pentru asta”, și apoi mijloca pentru mine. Și sunt ajutat până azi de exemplul lui Brian.

Brian își modela pur și simplu lucrarea după Isus. Isus S-a rugat pentru și împreună cu ucenicii Lui (Ioan 11:41-42; 17). El i-a învățat cum să se roage și i-a provocat să rămână veghetori în rugăciune (Matei 26:41; Luca 11:1-13).

Roagă-te cu regularitate cu și împreună cu cei pe care îi ucenicizezi. Fă-i să știe că te rogi pentru ei. În timp ce ei navighează prin viața de zi cu zi, adu-le aminte să își ducă nevoile la tronul de har (Evrei 4:14-16). Gândește-te dacă nu cumva ați putea citi împreună cărți pe tema

rugăciunii, să vă împărtășiți regulat cererile de rugăciune și să petreceți timp împreună rugându-vă.

Ucenicizarea fără rugăciune este ca și cum ai alerga fără să respiri. Când o relație de ucenicizare este marcată de privirea constantă către Isus în rugăciune împreună, veți avea parte de un ajutor unic.

2. Mergeți la biserică împreună

Biserica locală este centrală pentru misiunea facerii de ucenici. Ea este nu doar locul unde putem găsi oameni pe care să îi ucenicizăm, ci și locul unde se petrece cea mai importantă parte a ucenicizării din viața creștină. În biserica locală, noi ne strângem toți ca să auzim Cuvântul lui Dumnezeu în rugăciuni, în citire, în predicare și în aplicare. Este locul unde cântăm Cuvântul lui Dumnezeu unii față de alții și unde vedem Cuvântul lui Dumnezeu în rânduiești.

Ia ceea ce primești din slujba bisericii și procesează împreună cu cei pe care îi ucenicizezi la o masă, printr-un mesaj text sau la un apel telefonic.

Deși nu trebuie să stați unul lângă altul în timpul serviciilor bisericii de duminică, ceea ce se petrece în acele întâlniri oferă subiecte nesfârșite pentru conversații de ucenicizare.

3. Fii echipat de păstori

În timp ce investești în viețile altora, cere-le păstorilor tăi să investească în tine. Chiar dacă ești experimentat în ucenicizare, a sta alături de unul dintre păstori tăi și a analiza eforturile tale de ucenicizare cel mai probabil va duce la zidirea ta. Parte din slujba păstorului tău este să te echipeze pentru lucrarea de slujire (Efes. 4:11-12), așa că cere-i să te sfătuiască în legătură cu cei pe care îi ucenicizezi, cu felul în care ucenicizezi și cum ai putea să crești în asta. Când te confrunți cu subiecte dificile, cu întrebări sau comentarii grele, cere-i păstorului tău să te ajute. Nu există bucurie mai mare a păstorilor decât să ajute în astfel de cereri.

4. Saturează totul cu Scriptura

Oamenii care mi-au influențat cel mai mult viața în slujba lui Isus au fost cei care au îmbibat tot ceea ce au spus în Cuvântul lui Dumnezeu. Unul dintre primii mei mentori a fost Tommy. Eram proaspăt în credință și aveam multe întrebări, așa că eu și un prieten l-am scos pe Tommy la un mic dejun. Strânsesem o mulțime de întrebări și am vrut ca el să ne ajute. Spre uimirea noastră, el a răspuns la fiecare întrebare citând din Scriptură și apoi aplicând-o la ceea ce am întrebat. Tommy m-a inspirat să iubesc Cuvântul lui

Dumnezeu, să mă încred în Cuvântul lui Dumnezeu și să-mi dedic viața pentru a-i ajuta pe alții să facă același lucru.

Învăță-i pe alții să iubească Scriptura. Citiți și studiați împreună cărți ale Bibliei. În timp ce citiți Cuvântul lui Dumnezeu, căutați aplicații și străduiți-vă să vă ajutați unul pe altul să ascultați de el. Aduceți înțelepciunea biblică în tot ceea ce spuneți și faceți. Faceți așa încât Scriptura să vă modeleze relațiile, felul în care folosiți banii și timpul liber. Arată-le ucenicilor tăi că Biblia „nu este un lucru fără însemnătate pentru voi; este viața voastră” (Deut. 32:47).

La sfârșitul vieții sale, apostolul Petru a provocat biserica să urmărească asemănarea cu Hristos spunând: „De aceea voi fi gata să vă aduc totdeauna aminte de lucrurile acestea, măcar că le știți, și sunteți tari în adevărul pe care-l aveți. Dar socotesc că este drept, cât voi mai fi în cortul acesta, să vă țin treji aducându-vă aminte” (2 Petru 1:12-13). Ca și Petru, lucrarea ta de ucenicizare ar trebui să fie o lucrare de reamintire – pentru că suntem atât de predispuși să uităm (Deut. 8:11-17). Împotrivește-te dorinței de a fi prea creativ sau prea inovator. Nu putem face ceva mai bun decât să le reamintim altora de Cuvântul lui Dumnezeu.

Dacă te întrebi de unde ai putea începe, studiați pasajele „unii pentru alții” din Noul Testament, și provocați-vă reciproc în a identifica modalități noi de a le aplica. Sau cereți-i păstorului să vă recomande o carte care să vă ajute să studiați Scriptura împreună.

5. Deschide-ți viața

Sarcina ucenicizării nu poate fi redusă la un curriculum. Ea este o invitație de a învăța din observarea credinței întrupate. Pavel i-a chemat pe credincioșii corințeni astfel: „Călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos” (1 Cor. 11:1). Isus a fost model în tot ceea ce a spus, chiar spălându-le picioarele ucenicilor Săi, și explicându-le: „Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu” (Ioan 13:15). Ucenicizarea invită la imitare.

Bethany a abordat ucenicizarea invitându-le pe surori să „vină și să-i vadă” credința în viața de zi cu zi. Ea nu încerca să arate o viață perfectă, ci una autentică. În timp ce vorbeau la o cafea, mergeau la magazinul alimentar, se plimbau prin parc în timp ce copiii se jucau sau lucra prin casă, ea avea o filozofie de ucenicizare deschisă. Cele în care ea a investit au auzit-o rugându-se, au privit-o cum gestionează conflictele și au observat-o cerându-și iertare.

În timp ce îi ucenicizezi pe alții, *împărtășește* lecții din Scriptură. Dar nu uita să le și *arăți* practic. Ține minte că viața creștină nu este doar învățată, ci și surprinsă în acțiune.

6. Pune întrebări

John a fost un mentor cu adevărat serios. Asemenea altora care m-au ucenicizat, el cunoștea Scriptura și umbla îndeaproape cu Isus. Dar ceea ce l-a făcut pe John util într-un fel unic erau întrebările lui intenționale și incisive. Proverbe 20:5 spune că,

Sfaturile în inima omului sunt ca niște ape adânci,
dar omul priceput știe să scoată din ele.

Întrebările profunde ale lui John aveau ceva în ele care a smuls din inima mea idoli, emoții și probleme nevăzute. Drept rezultat, sfaturile lui se potriveau mereu nevoilor unice ale sufletului meu din orice moment (Efes. 4:29).

Folosește întrebările ca să îi ajuți pe alții să exploreze felul în care se raportează la Isus ca Domn peste orice domeniu din viețile lor.

- *În ce privește relațiile.* Ai relații în care ai cultivat răceală, amărăciune și neiertare? Față de cine ești tentat să manifesti favoritism? Există

conversații grele pe care trebuie să le ai? Pe cine ai putea încuraja azi?

- *În ce privește banii.* Dacă extrasele tale de cont sau de card de credit ar fi declarații teologice care să scoată la iveală ce iubești mai mult și în ce îți pui încrederea, ce anume spun ele despre tine obiceiurile tale de a cheltui banii, de a economisi și de a dăruia? Ești generos sau lacom? Ești dator cuiva din punct de vedere financiar? Cum gestionezi stresul asociat cu banii? Ce spun aceste aspecte de stres despre tine?
- *În ce privește sexul.* Îl onorezi pe Domnul în ce privește lucrurile la care te uiți pe internet? Dacă ești necăsătorit, cauți să ai relații cu oameni de care ești interesat? Dacă da, acționezi onorabil în acele relații? Dacă ești căsătorit, îți tratezi soția cu blândete, bunătate și dragoste jertfitoare? Cum sunt domeniile de conflict, intimitate și încurajare?
- *În ce privește timpul.* Timpul este resursa vieții noastre cea mai prețioasă, dar limitată. Cum îl folosești? Răscumperi timpul și țiintești să trăiești înțelept în lumina veșniciei (Ps. 90:12; Efes. 5:15-17)? Ce anume citești, la ce te uiți și

ce ascuți? Te retragi prea mult în lumea distracției? Te ajută distracția ta să Îl iubești și să Îl prețuiești pe Dumnezeu, sau ea te face mai atras către lucrurile care Îl întristează pe Dumnezeu?

7. Dezvoltă discipline spirituale

Ascultarea în viața creștină nu este opțională (Evrei 12:14). Pentru a promova o viață de ascultare sfântă, trebuie să cultivăm disciplina spirituală. Prin urmare, o parte importantă a ucenicizării este să-i înveți pe alții cum să se echipeze pentru a trăi cu evlavie (1 Tim. 4:7).

Disciplina nu este un scop în sine, ci un mijloc de a produce asemănarea cu Hristos. Noi citim Scriptura, ne rugăm, postim, cântăm, ne mărturisim păcatele și ne implicăm în alte discipline spirituale pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu, pentru a-L iubi și a-I fi plăcuți. Pe măsură ce facem aceste lucruri, vom fi mai bine echipați ca să slujim biserica locală atunci când se strânge ca să se implice în disciplina de a asculta predicile, de a cânta, de a sluji, de a dăru și de a păzi rânduielile. Ucenicizarea trebuie să includă ajutorarea fraților credincioși să crească în disciplinele spirituale, astfel încât ei și trupul bisericii să crească în maturitate (Efes. 4:12-16).

8. *Încurajează progresul*

Încurajarea este uleiul din motorul bisericii. Dacă ea lipsește, oamenii vor deveni descurajați și își vor pierde motivația de a persevera. Ucenicizarea noastră trebuie să ne facă „să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune... să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie” (Evrei 10:24-25). Deci, dacă vezi ceva, spune ceva. Trimite un mesaj sau sună pe cineva pentru a sublinia dovezile harului lui Dumnezeu pe care le vezi la aceia pe care îi ucenicizezi. S-au împotrivit ispitei? Celebrează asta împreună cu ei. Vezi progres în viața lor? Subliniază-l. Încurajarea inspiră la ascultare și stârnește la perseverență, așa că încurajează cu generozitate.

9. *Implică-te în relația cu cei necredincioși*

Ucenicizarea ar trebui să includă evanghelizarea. Asemenea lui Isus, trebuie să-i ajutăm pe alți credincioși să devină pescari de oameni (Matei 4:19). Simpla lectură a Noului Testament arată că Hristos Se așteaptă ca toți credincioșii să fie implicați activ în propovăduirea Evangheliei față de cei pierduți. Eu sper că evanghelizarea este deja o parte naturală din viața ta. Pe măsură ce petreci timp cu cei pe care îi ucenicizezi, ei ar trebui

să te vadă interacționând cu necredincioșii. De asemenea, îi poți invita pe cei pe care îi ucenicizezi să ți se alăture în evanghelizarea din zona voastră sau în a organiza un grătar pentru prietenii sau colegii de muncă necredincioși.

Eu încerc să-i încurajez pe alții să observe pe cine a pus Dumnezeu în zona lor de influență zilnică și, cu rugăciune, să caute ocazii de a-i evangheliza. De asemenea, eu mă rog regulat pentru oportunități de a mă apropia de cei pierduți. Iată patru lucruri pentru care îi provoc pe alții să se roage în această privință.

1. „Doamne, ajută-mă să îi privesc pe cei pierduți cum îi privești Tu”. Cere-I lui Dumnezeu să îți lumineze ochii inimii ca să îi vezi pe oameni dintr-o perspectivă eternă (2 Cor. 5:16; Matei 25:46).
2. „Doamne, deschide uși pentru Evanghelie”. Cere-I lui Dumnezeu să aranjeze oportunități divine pentru propovăduirea Evangheliei și atenție ca să le recunoști (Col. 4:2-3).
3. „Doamne, dă-mi curaj să Îl propovăduiesc pe Isus”. Isus ne-a asigurat că prezența Lui ne va însoți, așa că a-I cere curaj și îndrăzneală este

ceva în acord cu voia Lui (Matei 28:18-20; Efes. 6:19-20).

4. „Doamne, îngăduie-mi să văd convertiri”. Pledează înaintea lui Dumnezeu, cerându-I să îndepărteze vâlul necredinței de pe ochii celor neconvertiți, pentru ca ei să vadă slava lui Hristos și să fie mântuiți (2 Cor. 4:4).

În timp ce evanghelizați împreună, amintiți-vă unul altuia să vă extrageți curaj din Evanghelia pe care o vestiți. Amintiți-vă unul altuia că aveți nevoie de harul lui Dumnezeu pentru a vesti harul Lui. Și nu uitați niciodată că Isus ne asigură că va fi cu noi ca ajutorul nostru la fiecare pas (Matei 28:20).

10. Învață-ți ucenicii să știe cum să sufere

Suferința este inevitabilă pentru ucenicii lui Isus. Dacă Îl urmăm, vom avea de-a face cu suferință la fel ca El (Matei 10:16-25). Apostolul Petru a afirmat această realitate spunând: „Preaiubiților, nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca să vă încerce, ca de ceva ciudat, care a dat peste voi” (1 Petru 4:12).

Suferința este sigură, așa că trebuie să-i pregătim pentru ea pe cei pe care îi ucenicizăm. Studiați pasaje

biblice despre persecuție, suferință, moarte și momente dificile, și gândiți-vă la implicațiile lor.³ Când trecem prin suferință, le permitem celor în care investim să plângă împreună cu noi, în timp ce ne luptăm în rugăciune înaintea Domnului. Deși ne rezervăm dreptul la intimitate în vremuri grele, nu trebuie să uităm că Dumnezeu ne dă har în suferința noastră, astfel încât să-l putem da altora în suferința lor (2 Cor. 1:3-11).

Ben și Anna s-au mutat în casa noastră ca tineri creștini. Eu și soția mea am investit în ei vreme de câțiva ani și i-am văzut înflorind în Hristos. În timp ce se pregăteau să planteze o biserică, ei au descoperit că Anna era însărcinată cu un băiețel. Bucuria lor, însă, s-a transformat curând în șoc când fiul lor a primit un diagnostic fatal. Ei au fost binecuvântați să-l aibă pe John Joseph Robin timp de 17 zile înainte de a-l înmormânta. Puține lucruri sunt mai sfâșietoare ca îngroparea unui copil. Și totuși, prin durerea lor, ei i-au primit pe alții să plângă împreună cu ei și, deși nu și-au dat seama de asta, să învețe cum să se încreadă în Dumnezeu în perioade de întuneric. Ben și Anna mi-au arătat cum să umblu cu Dumnezeu prin valea umbrei morții. În timp ce

³ Gândește-te la viața lui Iosif (Gen. 37-50), la cartea Iov, la Psalmii de lamentație (v de ex. Psalmii 6, 13, 22, 42, 60 și 88), Evangheliile, Romani 8, cartea 1 Petru și cartea Apocalipsa.

plângea, Ben își iubea soția îndurerată, iar Anna deplângea situația cu sinceritate în moduri care ne-au afectat profund. Prin suferința lor, prietenii pe care i-am ucenicizat au devenit cei care ne-au ucenicizat.

CUM SĂ UCENICIZEZI: POSTURA

Ucenicizarea este importantă nu doar în ceea ce facem, ci și în felul în care o facem. Dacă nu suntem atenți, putem deveni prea rigizi în abordarea noastră de ucenicizare, iar relațiile noastre pot deveni robotice. În cele ce urmează vreau să prezint șapte posturi ale inimii pe care te-aș îndemna să le cultivi în relațiile tale de ucenicizare.

1. Ucenicizează cu rugăciune

De ce aduc rugăciunea din nou în discuție? Pentru că este foarte ușor să o neglijăm! Ucenicizarea necesită intervenție divină. A-i ajuta pe alții să devină ca Isus este un efort fără speranță dacă Dumnezeu nu ne dă putere (Ps. 127:1). Urmează exemplul lui Pavel, care i-a spus lui Timotei: „Îi mulțumesc lui Dumnezeu, căruia Îi slujesc... că neîntrerupt te pomenesc în rugăciunile mele, zi și noapte” (2 Tim. 1:3). Roagă-L pe Dumnezeu să-ți dea înțelepciune în timp ce îi ucenicizezi pe alții. Roagă-te înainte de a petrece timp cu ei, în timp ce ești cu ei și după aceea.

2. *Ucenicizează intențional*

Ucenicizarea nu se petrece de la sine. Ea îți cere să te rogi, să planifici și să îi cauți pe alții intențional. Chiar și lucrarea lui Isus demonstrează că El a făcut investiții concentrate și intenționale în ucenicii Lui. El Și-a chemat ucenicii să devină „pescari de oameni” (Matei 4:19). Tot ceea ce El i-a învățat și tot ce a făcut, a avut în minte această misiune. El îi pregătea să preia ștafeta slujbei Evangheliei față de toate popoarele după înălțarea Sa (Matei 28:18-20).

În timp ce investești în alții, asigură-te că citești, studiezi, te rogi, îi încurajezi și îi corectezi cunoscându-L pe Isus și făcându-L cunoscut ca scopul principal în viață. De asemenea, fii intențional în a oferi oportunități de a conduce. Permite-le altora să conducă întâlnirea hotărând ce să discute, să pregătească lecția sau să aleagă întrebări, subiecte sau pasaje pe care să le discuteți. În acest sens, permite ca timpul petrecut împreună să fie o stradă cu două sensuri.

3. *Ucenicizează în dependență de Dumnezeu*

Ucenicizarea ne cere să acceptăm un paradox misterios: noi slujim în puterea lui Dumnezeu (1 Cor. 15:10; Fil. 2:12-13; 4:13; 1 Petru 4:11). Noi trudim

pentru Isus depinzând de Cel care ne spune: „Despărțiți de Mine, nu puteți face nimic” (Ioan 15:5).

Dar cum slujim noi în puterea lui Dumnezeu?

Dacă te afli într-o barcă cu vâsle, orice speranță de a înainta ține de eforturile tale. Dar nu așa stau lucrurile în cazul ambarcațiunilor cu vele. Pentru ca o ambarcațiune cu pânze să se miște, ce trebuie să faci este să ridici vela, iar a face acest lucru necesită un efort însoțit de credință. Tu tragi driza, având convingerea că, în timp ce ridici pânza, aceasta va valorifica puterea vântului și va împinge ambarcațiunea înainte. În același fel, noi înălțăm pânza puterii divine prin rugăciune, ascultând de porunci și mărturisindu-ne păcatele, îndurând suferința împreună și prin nenumărate alte acte de credință. Când facem acest lucru, puterea Duhului lui Dumnezeu ne întărește eforturile și ne face să aducem roade. Dependența de Dumnezeu Îi dă Lui slava pe care o merită și nouă puterea de care avem nevoie.

4. Ucenicizează creativ

Ucenicizarea lui Isus a fost dinamică. Fiecare împrejurare a fost fructificată creativ pentru a pune în practică adevărul lui Dumnezeu. El i-a învățat pe ucenici pe un munte (Matei 5-7), într-o vie (Ioan 15) și la

înmormântări (Ioan 11). El i-a învățat pe ucenicii Săi în sinagogă (Marcu 6:1-6), în timp ce pescuiau (Luca 5:1-11) sau la masă (Luca 7:36-50). Isus le-a arătat exemple pozitive și negative de la oamenii pe care El și ucenicii i-au întâlnit (Matei 23; Marcu 12:41-44). Ucenicizarea nu se limitează la a citi Biblia timp de o oră la cafea, o dată pe săptămână. Faceți plimbări în natură, vizitați aziluri de bătrâni, mergeți la cumpărături sau găzduiți un grătar pentru vecinii necredincioși. Posibilitățile de conectare a Scripturii la lumea din jurul nostru sunt nelimitate și vă vor face proaspete aplicațiile în ucenicizare.

5. *Ucenicizează urgent*

Nouă nu ni s-a promis că vom trăi ziua de mâine, așa că ar trebui să-i ajutăm pe oameni să-L urmeze pe Isus cu sentimentul urgenței. Secerișul este bogat (Matei 9:37-38), Satana se plimbă prin această lume (1 Petru 5:8), iar Hristos poate reveni în orice moment (Matei 24:36-51).

Prin urmare, trebuie să „ne numărăm bine zilele” și „să răscumpărăm vremea” (Ps. 90:12; Efes. 5:14-17). Amintește-le celor pe care îi ucenicizezi că nu ar trebui să întârziem niciodată în ascultarea de Dumnezeu (Iacov 4:17).

6. Ucenicizează cu răbdare

Ucenicizează urgent, dar valorifică urgența cu răbdare. Oamenii se schimbă lent. Dumnezeu folosește adesea o oală cu coacere lentă, nu un cuptor cu micro-unde. Pe măsură ce investești în alții, ține minte că „dragostea este îndelung răbdătoare” (1 Cor. 13:4). Isus a folosit adesea ilustrații din agricultură pentru a descrie modul în care are loc creșterea spirituală în Împărăția Sa (Marcu 4:26-29). Asemenea culturilor, creșterea creștinilor spre maturitate necesită timp, așa că nu renunța la oameni dacă progresează încet de la un grad de slavă la altul (2 Cor. 3:18). Înnoirea minții este un proces care are loc pe tot parcursul vieții (Rom. 12:1-2). Iar când ești ispitit spre nerăbdare, adu-ți aminte cât de răbdător a fost Dumnezeu cu tine.

7. Ucenicizează cu speranță

Ucenicizarea poate fi uneori descurajantă. S-ar putea să credem că lucrurile nu se schimbă și că oamenii în care investim nu fac progrese. Criticile ne pot lua prin surprindere. Apatia ne poate copleși. Dar trebuie să facem așa încât făgăduința lui Dumnezeu să ne inspire: „Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos” (Fil. 1:6). Ține minte că puterea care L-a înviat pe Isus din morți lucrează în

ucenicii tăi – și în tine (Efes. 1:19-21). Niciun păcat nu este prea puternic, nicio depresie nu este prea profundă, nicio dependență nu este prea apăsătoare și nicio traumă nu este prea îngrozitoare încât Dumnezeu să nu poată da eliberarea (Isaia 59:1). Nu îți pierde nădejdea. Dumnezeu lucrează întotdeauna în viețile noastre și ale altora, chiar și atunci când acest lucru este greu de observat.

CAPCANE DE EVITAT

Pe măsură ce începi să le faci bine spiritual altora, gândește-te la câteva capcane pe care ar trebui să le eviți. Următoarea listă nu este exhaustivă, dar sper că te va ajuta să abordezi sarcina ucenicizării cu înțelepciune.

1. *Nu fi posesiv*

Oamenii bine intenționați pot fi tentați să abordeze ucenicizarea cu o atitudine nesănătoasă de a fi posesivi. M-am aflat în cercuri de lucrare în care oamenii îi numesc „ucenicii mei” pe cei în care investesc. Și devin ciudat de geloși când alții le dau sfaturi „ucenicilor lor”.

Să nu încurcăm lucrurile: ei nu sunt ucenicii *tăi*, ci ucenicii lui Isus. El i-a răscumpărat cu sângele Său. El te cheamă să-i ajuți să-L urmeze – și să-i inviți pe alții să facă același lucru.

Ucenicizarea este concepută ca un parteneriat cu Dumnezeu și cu alți credincioși. Pavel le-a amintit corintenilor acest lucru când le-a spus: „Eu am sădit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească, așa că nici cel ce sădește, nici cel ce udă nu sunt nimic, ci Dumnezeu, care face să crească” (1 Cor. 3:6-7). Nimeni nu este suficient în sine pentru a uceniciza complet pe altcineva. Noi îi slujim uneori cel mai bine pe alții îndrumându-i către alți creștini credincioși care îi pot ajuta. Nu face ucenici dependenți de tine și nu fi dependent de ei. Orice relație de ucenicizare ar trebui să hrănească dependența de Isus.

2. *Nu ocoli biserica locală*

Ca tânăr credincios, eu am luat parte la mai multe lucrări para-bisericești. Da, am fost binecuvântat de ele, dar adesea ele au subestimat rolul bisericii locale. Accentul lor pe biserica universală a scurtcircuitat planul lui Dumnezeu de a modela și maturiza credințioșii în bisericile locale. Întâlnirile de închinare, oportunitățile de slujire și părtășia comunitară erau de obicei separate de biserică.

Modelul normativ de creștere spirituală din Noul Testament este centrat pe membralitatea dedicată într-o biserică locală, sub supravegherea prezbiterilor evlavioși.

În acest context, ucenicii sunt zidiți de oameni din toate categoriile sociale și din toate etapele vieții. Deși pot fi utile, lucrările para-bisericești nu au autoritatea biblică și nici nu sunt concepute să-i ajute pe credincioși să crească cel mai bine. În zelul tău de a-i uceniciza pe alții, asigură-te că îi îndrepți către biserica locală, nu departe de ea.

3. *Nu te teme de oameni*

Proverbe 29:25 ne avertizează astfel:

Frica de oameni este o cursă, dar cel ce se încrede în
Domnul n-are de ce să se teamă.

Frica de om este periculoasă în orice domeniu al vieții, inclusiv în ucenicizare. Dacă te temi de oameni, nu-i vei iubi bine. Frica te poate împiedica să-ți împărtășești luptele sau slăbiciunile, pentru că vrei să-i impresionezi pe ucenici. Frica te poate împiedica să pui întrebări pătrunzătoare sau să îi spui păcatului pe nume. Nu lăsa ca frica de alții (sau teama de a pierde ceea ce ei pot face pentru tine) să te conducă pe o cale care ar putea împiedica destinul veșnic al cuiva.

4. *Nu fi rigid*

Viața este complicată, așa că ucenicizarea cere flexibilitate. Dacă planul tău de ucenicizare nu se poate

adapta la ceea ce se întâmplă în viața unei persoane, poți submina, chiar fără să vrei, adevărurile Evangheliei pe care le proclami. Eu am învățat acest principiu pe calea mai grea. La începutul umblării mele cu Domnul, am fost zelos în ceea ce privește ucenicizarea. Mă întâlneam adesea cu frații mai tineri pentru a studia cărțile Bibliei și eram atât de dedicat planurilor mele, încât uneori pierdeam din vedere oamenii din fața mea.

Nu voi uita momentul în care un tânăr s-a așezat la masa mea din bucătărie și și-a împărtășit îndoielile cu privire la Domnul și lupta cu păcatul care îi mistuia viața. M-am rugat pentru el și apoi, în loc să mă abat de la planul meu de ucenicizare pentru a trece cu el prin încercare, am continuat lecția pe care o plănuisem. Rigiditatea mea m-a împiedicat să îl iubesc până la capăt și l-a derutat și mai mult în relația lui cu Dumnezeu. Este bine să fii concentrat, dar trebuie să fii și flexibil.

5. Nu te face responsabil pentru păcatele altora

Noi suntem responsabili pentru felul în care le slujim altora, dar nu și pentru felul în care ei răspund la asta. Oamenii vor păcătui, chiar și atunci când îi avertizezi să nu o facă. Unii vor cădea în păcat în ciuda rugăciunilor tale. Alții s-ar putea să te trădeze, în ciuda dragostei tale pentru ei. Isus l-a avut în preajmă pe Iuda,

Pavel pe Dima, și ai putea și tu să ai parte de astfel de oameni. Nu le permite păcatelor altora să te încătușeze în vinovăție. Păcatul lor nu este din vina ta. La urma urmei, fiecare dintre noi este responsabil pentru felul în care răspunde înaintea lui Dumnezeu. Fiecare este responsabil pentru propriile păcate. Poți plânge pentru păcatele altora, dar „nu obosi în facerea binelui” (Gal. 6:9).

6. Nu fi fățarnic

Isus ne-a asigurat că „ucenicul nu este mai presus de învățătorul lui; dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul lui” (Luca 6:40). El continuă să ne avertizeze că există o fățarnicie mortală pentru cei ce se învață să trăiască așa (v. 41-49). Ferește-te să fii mai dur cu alții decât ești cu tine însuși. Dacă îi înveți pe alții, asigură-te că te înveți mai întâi pe tine însuși, astfel încât Numele lui Dumnezeu să nu fie hulit (Rom. 2:21-24). Unul dintre cele mai bune feluri de a combate fățarnicia este să te asiguri că ești tu însuși un ucenic adevărat. Noi nu trecem niciodată de nevoia ca alți credincioși să investească în noi. Toți păstorii împreună cu care slujesc sunt într-un fel de relație de zidire cu alți credincioși, o zidire reciprocă, prin care aceștia îi ajută să umble după smerenie, sfințenie și fericire în Hristos. Indiferent cât de matur ai fi, rămâi dispus să înveți și să dai

socoteală înaintea altora.

7. Nu-ți ignora limitările

Ioan Botezătorul a fost clar în relația cu ucenicii lui: „Nu eu sunt Hristosul” (cf. Ioan 1:20). El își cunoștea limitele, și la fel trebuie să facem și noi. Abilitatea și disponibilitatea noastră de a uceniciza se vor schimba de-a lungul vieții. În unele perioade vom putea investi mai mult timp și efort în ucenicizare. Alte perioade ar putea fi mai puțin active. Nu putem fi peste tot și disponibili pentru toți. În schimb, trebuie să ne străduim să fim credincioși în lucrarea pe care Dumnezeu ne-o pune înaintea.

Nu poți rezolva totul în viețile tuturor, și nici nu ar trebui să încerci să faci asta. Unele lucruri vor fi pur și simplu dincolo de sfera ta de control. Nu ar trebui să simți că trebuie să dai toate răspunsurile. La urma urmei, cea mai bună ucenicizare înseamnă să-i ajutăm pe oameni să se sprijine pe Dumnezeu, care știe ceea ce noi nu știm.⁴ Așa că bucură-te de libertatea care vine odată cu recunoașterea faptului că lui Dumnezeu Îi pasă de oameni în toate felurile în care noi nu putem. Când îi

⁴ Jos pălăria pentru minunata carte a lui Zach Eswine, *The Imperfect Pastor: Discovering Joy in Our Limitations through a Daily Apprenticeship with Jesus* (Wheaton, IL: Crossway, 2015), pentru aceste lecții valoroase.

îndrepti pe alții spre Dumnezeu, recunoașterea atotsuficienței Sale nu va crea apatie în tine, ci o smerenie profundă.

DUPĂ UCENICIZARE

Călătoria creștinului de John Bunyan este o alegorie a vieții creștine. Personajul principal (numit pe drept Creștinul) călătorește din Cetatea Pierzării către Cetatea Cerească. Pe această cale, el s-a confruntat cu multe încercări, ispite și necazuri, care au încercat să-l împiedice înaintarea. Dar Creștinul a perseverat în mare parte datorită tovarășilor lui de călătorie. Dumnezeu i-a dat providențial prieteni în perioadele potrivite din viață cu scopurile potrivite. *Ajutorul* îi sare în sprijin pentru a-l salva din Mlaștina Deznădejdiei. *Tăl-măcitorul* îl învață pe Creștin să vadă cu ochi spirituali. *Cel Credincios* suferă cu el în mijlocul încercărilor din *Bâlcitul Deșertăciunilor*. *Plin-de-Nădejde* îl împiedică pe Creștin să cedeze în fața ispitei sinuciderii. Sfinții din Palatul Frumos îl îndeamnă să continue pe cale. Chiar și în ultimele momente ale Creștinului, *Plin-de-Nădejde* îl ajută să stea alipit de făgăduințele lui Dumnezeu.⁵

⁵ Am citat aici din articolul meu despre importanța lui John Bunyan în viața mea, „The Pastor’s Progress: Why I Keep Reading John Bunyan”, *Desiring God*, 3 ianuarie 2023, <https://www.desiringgod.org>.

Cei ce fac lucrarea de ucenicizare au onoarea de a-i ajuta pe tovarășii lor pelerini să-și încheie alergarea credinței. În timp ce facem această lucrare, trebuie să ne păstrăm privirea îndreptată către țărmurile Sionului. O perspectivă asupra veșniciei le întărește pelerinilor pașii perseverenței. Păstrează obstacolele și suferințele în perspectiva lor corectă, și vorbește adesea despre revenirea lui Hristos. Ajută-i pe alții să caute astăzi puritatea în lumina zilei din apoi (1 Ioan 2:28-3:3). Îndreaptă-le inimile către ziua în care suferința va fi eclipsată de slavă (Rom. 8:18). Asigură-i că, odată ce vor intra în casa lor veșnică, va merita orice efort și orice sacrificiu. Asigură-i de adevărul că, peste zece mii de ani, când vom cunoaște ceea ce Dumnezeu cunoaște, nu-L vom acuza de nicio greșeală.

El a fost credincios întotdeauna. Așa că păstrează o perspectivă veșnică în lucrarea ta de ucenicizare. Suntem aproape de casă.

RESURSĂ RECOMANDATĂ

Mark Dever, *Ucenicizarea. Cum să-i ajutăm pe ceilalți să Îl urmeze pe Isus* (Dascălu: MAGNA GRATIA, 2017).

IX 9Semne

Zidind biserici sănătoase

ESTE SĂNĂTOASĂ BISERICA TA?

9Marks există pentru echiparea liderilor bisericii cu o viziune biblică și cu resurse practice pentru ilustrarea gloriei lui Dumnezeu înaintea popoarelor, prin biserici sănătoase.

În acest scop, vrem să ajutăm bisericile să crească în practicarea a nouă semne ale sănătății, semne care sunt adesea ignorate:

1. Predicarea expozitivă
2. Învățătura Evangheliei
3. O înțelegere biblică a convertirii și evanghelizării
4. Membralitatea biblică în biserică
5. Disciplina biblică a bisericii
6. O preocupare biblică pentru ucenicizare și creștere spirituală
7. Conducerea biblică a bisericii
8. O înțelegere biblică a practicii rugăciunii
9. O înțelegere biblică a practicii misiunii.

La 9Marks, noi scriem articole, cărți, recenzii și o revistă online. Organizăm conferințe, înregistrăm și difuzăm interviuri și producem alte resurse pentru echiparea bisericilor ca să ilustreze slava lui Dumnezeu.

Vizitează pagina noastră de internet unde poți găsi resurse în peste 40 de limbi de pe glob și abonează-te la revista noastră distribuită gratuit online. Lista complete a tuturor paginilor noastre de internet în alte limbi este următoarea: 9marks.org/international

Engleză: 9marks.org | Română ro.9marks.org

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație creștină non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altor credincioși, astfel:

1. Recomandă mai departe această carte!
2. Scrie o recenzie pe pagina noastră de internet de unde ai descărcat această carte.
3. Vizitează pagina noastră de internet la magnagratia.org și află mai multe despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 300 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini.
4. Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând profilele noastre de social media și abonându-te la noutăți pe email, așa încât să fii anunțat când publicăm resurse noi.
5. Roagă-te pentru noi.
6. Donează și ajută-ne să mergem mai departe cu această lucrare. Donațiile de pot face online pe pagina noastră de internet.

Pentru orice alte informații, scrie-ne la contact@magnagratia.org.

magnagratia.org

Dacă ești credincios în Hristos, ești un ucenic. Dar acum este vremea să îi ucenicizezi pe alții. Ideea de a însoți pe cineva în călătoria credinței poate părea descurajantă - la urma urmei, nimeni nu poate fi un exemplu perfect. Dar Dumnezeu folosește credința imperfectă a unor ucenici credincioși ca să îi ajute pe alții să devină mai asemănători cu Isus. În acest ghid, J. Garrett Kell îi echipează pe cititori să investească intențional în viețile altor membri ai bisericii sau din familie. Prin exemple personale și din Scriptură, el arată de ce ucenicizarea biblică este esențială și trece peste obstacolele care i-ar putea descuraja pe creștini în a iniția astfel de relații.

Întrebări despre biserică este o serie de cărți care caută să le ofere creștinilor obișnuiți învățătură sănătoasă biblic și accesibilă, prin răspunsuri la cele mai răspândite întrebări despre viața de biserică. Fiecare carte oferă răspunsuri biblice și aplicații practice cu scopul hrănirii practicilor și a dedicării sănătoase în biserica locală.

J. Garrett Kell (ThM, Dallas Theological Seminary) este păstor la Del Ray Baptist Church în Alexandria, Virginia. El este autorul cărții *Pure in Heart: Sexual Sin and the Promises of God*. El și Carrie, soția sa, au șapte copii.